Súd:	Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka:	25C/218/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1407225570
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 04. 2009
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Daniela Mamráková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA4:2009:1407225570.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudkyňou Mgr. Danielou Mamrákovou v právnej veci navrhovateľa: K., zastúpený Mgr. Zuzanou Kupcovou, PhD. advokátkou so sídlom v Bratislave, Blagoevova 10 proti odporcovi: TREND Holding, spol. s r.o. so sídlom Rezedova 5, IČO: 35702567, zastúpený JUDr. Rudolfom Adamčíkom, advokátom so sídlom v Bratislave, Liptovská 2/A o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

I. Súd určuje, že odporca ako vydavateľ týždenníka TREND neoprávnene zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti tým, že v týždenníku o ekonomike a podnikaní TREND č. XX z XX.X.XXXX na strane X v komentári“ T.“ uverejnil o O., že „ jeho šikovnosť je akurát v tom, že chce pozornosť verejnosti - ako každý zručný zlodej - odvrátiť na niekoho iného“ .

II. Súd určuje, že odporca ako vydavateľ týždenníka TREND neoprávnene zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti tým, že na titulnej strane týždenníka o ekonomike a podnikaní TREND č. XX z XX.X.XXXX uverejnil fotografiu O. s textom „ X.“.

III. Odporca je povinný v najbližšom čísle týždenníka o ekonomike a podnikaní TREND pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi na strane X týždenníka o ekonomike a podnikaní TREND na rovnakom mieste a rovnakým písmom ako bol uverejnený komentár „ T.“ . Nadpis ospravedlnenia je odporca povinný uverejniť rovnakým písmom ako bol uverejnený nadpis „ T.“.

IV. Odporca je povinný uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi s týmto nadpisom a v tomto znení :

„M.

V týždenníku o ekonomike a podnikaní TREND č. XX z XX.X.XXXX sme na strane X v komentári“ T.“ uverejnili o O., že „ jeho šikovnosť je akurát v tom, že chce pozornosť verejnosti - ako každý zručný zlodej -odvrátiť na niekoho iného“.

Č.k.: 25C/218/2007-339

2

Za toto tvrdenie, ktorým sme neoprávnene zasiahli do práva O. na ochranu osobnosti, sa O., ospravedlňujeme.“

V. Odporca je povinný v najbližšom čísle týždenníka o ekonomike a podnikaní TREND pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi, a to na titulnej strane týždenníka o ekonomike a podnikaní TREND. Ospravedlnenie je povinný odporca uverejniť tak, že na titulnej strane na rovnakom mieste uverejní rovnakú fotografiu O. akú uverejnil na titulnej strane týždenníka č. XX z XX.X.XXXX s textom ospravedlnenia. Text ospravedlnenia vrátane jeho nadpisu uverejní na rovnocennom mieste, pričom nadpis ospravedlnenia uverejní rovnakým písmom ako bolo uverejnené tvrdenie „X." a text ospravedlnenia uverejní rovnakým písmom ako bol uverejnený text : „G.."

VI. Odporca je povinný uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi s týmto nadpisom a v tomto znení:

„M.

V týždenníku o ekonomike a podnikaní TREND č. XX z XX.X.XXXX sme na titulnej strane uverejnili fotografiu O., s textom „X.". Uverejnením fotografie s týmto textom sme neoprávnene zasiahli do práva O. na ochranu osobnosti, za čo sa O., ospravedlňujeme".

VII. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8000 eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VIII. Návrh v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 91581,76 eura zamieta.

IX. Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 12.178,06 eura k rukám právnej zástupkyne navrhovateľa Mgr. Zuzany Kupcovej, Phd. , advokátke so sídlom v Bratislave , Blagoevova 10, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie:

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 22.10.2007 žiadal navrhovateľ súd, aby:

- určil, že odporca ako vydavateľ týždenníka TREND neoprávnene zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti tým, že v týždenníku o ekonomike a podnikaní TREND č. XX z XX.X.XXXX na strane X v komentári" T." uverejnil o M. , že „ jeho šikovnosť je akurát v tom, že chce pozornosť verejnosti -ako každý zručný zlodej - odvrátiť na niekoho iného" ;

- určil, že odporca ako vydavateľ týždenníka TREND neoprávnene zasiahol do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti tým, že na titulnej strane týždenníka

- o ekonomike a podnikaní TREND č. XX z XX.X.XXXX uverejnil fotografiu O. s textom „ X.";

- uložil odporcovi povinnosť v najbližšom čísle o ekonomike a podnikaní TREND pripravovanom po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku , uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi za uverejnené difamačné tvrdenia,

- uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi titulom nemajetkovej ujmy 99581,76 eura a nahradiť trovy konania.

Návrh odôvodnil tým, že odporca v týždenníku TREND č. XX z XX.X.XXXX a v č. XX z XX.X.XXXX úplne jednoznačne a bez akýchkoľvek spochybnení oznámil verejnosti, že G. je „zručný zlodej“ a „zlodej budúcich dôchodkov“, pričom tvrdenie že navrhovateľ je zlodej budúcich dôchodkov uverejnil s jeho fotografiou na titulnej strane týždenníka. Tieto jednoznačne difamačné tvrdenia odporcu vyjadrujú všeobecne sformulovaný názor odporcu o tom, že je zlodej, teda o jeho vine, bez toho, aby tento názor vychádzal z reálnych či pravdivých podkladov, faktov a skutkových okolností. Tvrdenie zručný zlodej v žiadnom prípade nie je právom prípustnou kritikou navrhovateľovej osoby, ale tvrdenie, ktoré nemá žiadny základ v skutkovom deji. Jedinou témou komentára „T.“ , v ktorom bolo tvrdenie uverejnené a ktoré bolo napísané bez uvedenia konkrétnych odborných argumentov, faktov, či výpočtov, je zmena pomeru odvodov do I. a II. piliera dôchodkového zabezpečenia a komentár je ukončený osobným útokom na jeho osobu, v rámci ktorého ho odporca označil za zručného zlodeja. Zo skutkových podkladov v uvedenom komentári nevyplýva záver, že zmenou pomeru odvodov do I. a II. piliera dôchodkového zabezpečenia navrhovateľ okráda klientov, ani že sa ich chystá okradnúť. Takýto záver zo skutkových podkladov v komentári ani vyplývať nemôže, pretože neexistuje žiadny vládny návrh zákona, žiadne uznesenie, ani iný dokument vlády SR, ktorý by navrhoval zmenu pomeru odvodov do I. a II. piliera dôchodkového zabezpečenia. Ak by aj vláda schválila takýto návrh zákona, rešpektovala by len pripomienky Medzinárodnej organizácie práce, ktorá ako jedno z riešení finančnej konsolidácie dôchodkového systému na Slovensku navrhla „zníženie rozsahu druhého piliera“, ktoré možno dosiahnuť „znížením miery príspevkov, ktoré sa prideľujú do druhého piliera a to pre všetky poistené osoby, a dovolením aby sa ľudia mohli vrátiť do verejného piliera“. Zmena pomeru odvodov do I. a II. piliera dôchodkového zabezpečenia nebola výsledkom rokovaní s predstaviteľmi dôchodkových správcovských spoločností (DSS), keďže na tomto stretnutí k žiadnej takejto dohode nedošlo. Navrhovateľ ďalej v návrhu uviedol, že na tomto tvrdení odporcu je absurdné to, že sám odporca, ktorý ho označil za zručného zlodeja kvôli dočasnej zmene pomeru odvodov, hodnotí vyhliadku zníženia odvodov v celku pozitívne a dokonca na strane XX toho istého vydania týždenníka opäť slovami toho istého autora pripúšťa, že možnosť prechodného zníženia znie ako možná alternatíva, a na strane X nasledujúceho vydania hovorí, že „... prechodné zníženie odvodov z 9 na 6% a ich následné postupné zvýšenie na 10% nemožno nazvať inak, ako posilnenie druhého piliera“, čo vedie k absurdnému záveru, že odporca ho označil za zručného zlodeja kvôli niečomu, čo neexistuje, ale čo by on sám, keby existovalo, hodnotí pozitívne ako možnú alternatívu a ako posilnenie druhého piliera.

Pokiaľ ide o druhé tvrdenie „X.“, tak ani toto tvrdenie navrhovateľ nepovažuje za kritiku jeho osoby, ale tvrdenie, ktoré nemá základ v skutkovom deji a je osobne proti nemu. V tomto článku autor neuvádza žiadne oficiálne a reálne skutkové podklady, ktoré by umožňovali použitie výrazu „X., alebo z ktorých by sa dal vyvodiť záver, že je „X.“. V článku odporca nič také

netvrdí a neobviňuje ho, že kradne budúce dôchodky, to dokazuje, že tento článok vôbec nesúvisí s tvrdením odporcu na titulnej strane. Pred uverejnením článku ho odporca neoslovil, na rozdiel od DSS, čo samo o sebe predstavuje porušenie čl. 2 Kódexu novinárskej etiky Slovenského syndikátu novinárov. Obsahom tohto článku sú témy - zmena pomeru odvodov do I. a II. piliera dôchodkového zabezpečenia, založenie štátnej DSS a jej nulové poplatky, garancia výnosov na úrovni inflácie, ktoré nie sú obsahom žiadneho konkrétneho existujúceho návrhu vlády, hoci odporca ich v niektorých prípadoch klamlivo predstavuje čitateľom ako návrhy vlády, napr. keď uvádza: „najprv chce vláda nastálo znížiť odvody do druhého piliera na 6%, potom návrh mení na dočasný s potenciálom rastu“. Tieto témy, ktoré nie sú oficiálnymi návrhmi vlády, odporca rozoberá, uvažuje o nich a výrazne si protirečí, keď uvádza, že návrhy vlády zvyšujú budúce záväzky Sociálnej poisťovne „a na druhej strane tvrdí, že „v prípade zníženia odvodov na povinné sporenie z 9 na 6% a ich zvýšenia v prospech Sociálnej poisťovne by sa jej príjmy ročne zdvihli o 9 miliárd korún, 0,7% HDP. Len v záverečnej časti článku sa odporca zaoberá konkrétnym reálne existujúcim vládnym návrhom zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, ktorý vláda predložila do NR SR. V tejto záverečnej časti s podtitulom „dobrovoľný vstup“ uvádza, že odpor pretrváva k presunu poistencov štátu z druhého piliera do prvého, vyslovuje vlastné číslami nepodložené negatívne úvahy a závery, napr. „by sa mohlo stať, že sa k úsporám nedostanú... ešte pravdepodobnejšie to bude ...“, že Ministerstvo práce neponúklo

analýzu, čo by takýto presun znamenal pre očakávanú výšku penzií, či by to bolo z pohľadu klientov plus alebo mínus oproti súčasnosti. Odporca síce nevie, či to bude plus alebo mínus, ale navrhovateľ je podľa neho zlodej budúcich dôchodkov. Navrhovateľ uviedol, že výroky odporcu nie sú ničím iným ako kvalifikáciou z oblasti trestného práva, ktorú môže urobiť iba súd v trestnom konaní, a preto akékoľvek tvrdenia o spáchaní trestného činu sú možné, len za predpokladu, že by bol navrhovateľ právoplatne uznaný vinným. Navrhovateľ žiadal okrem ospravedlnenia náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, čo odôvodnil tým, že morálne zadosťučinenie nie je postačujúce a účinné, pretože vzniknutú nemajetkovú ujmu pociťuje a prežíva a vzhľadom na trvanie, rozsah a ohlas nepriaznivých následkov spočívajúcich v znížení jeho vážnosti, profesionálnej cti a dôstojnosti ako závažnosť nemajetkovej ujmy spočíva najmä v tom, že odporca v týždenníku ktorý číta týždenne 80 000 čitateľov opakovane, jednoznačne, bez reálnych skutkových podkladov oznámil verejnosti, že navrhovateľ je „X.“, pričom v druhom prípade tak urobil na titulnej strane spolu s uverejnením jeho fotografie a titulná strana je trvalou súčasťou archívu titulných strán týždenníka TREND. Odporca postavil navrhovateľa proti verejnosti, ktorej podpora je pre jeho úspešné pôsobenie najmä v politickom živote nevyhnutná. Po uverejnení difamačných tvrdení bola táto dôvera vážne narušená, verejnosť bola dezinformovaná, čo sa prejavilo v praktickej rovine na rôznych stretnutiach, na ktorých sa ho pýtali, čo si o titulnej strane týždenníka myslí, chceli od neho vysvetlenie, či ich vážne chce obrať o dôchodky a podobne. Naviac sa navrhovateľ nepríjemne cítil, keď ho na tieto difamačné tvrdenia upozorňovali kolegovia, rodinní príslušníci, známi, dokonca titulná strana upútala pozornosť jeho Z.. Nemajetková ujma, ktorá odporcovým správaním vznikla, je mimoriadna aj vzhľadom na rozsah či intenzitu nepriaznivých následkov, ktoré budú pretrvávať minimálne do právoplatného skončenia sporu v prípade jeho úspešnosti, kedy však už môže byť primárny spôsob zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia oslabený a bude strácať svoju funkciu. Závažnosť difamačných tvrdení prekračuje navrhovateľov osobný záujem, pretože odporca podkopal nielen dôveru verejnosti, jeho bezúhonnosť, ale aj bezúhonnosť vlády SR vcelku,

práve v čase, keď sa vláda snaží stabilizovať systém dôchodkového zabezpečenia a garantovať budúce dôchodky na potrebnej úrovni. Navrhovateľ v návrhu poukázal na absenciu legitimity tvrdení, pre ktorú je potrebné skúmať aj motív uverejnenia, pričom platí, že uverejnenie tvrdenia nie je legitímne, pokiaľ bolo dominantne motivované túžbou, či snahou poškodiť difamovanú osobu, a takýto motív odporcu a jeho zlý úmysel vyplýva z vedomého a úmyselného uverejnenia difamačných tvrdení bez akéhokoľvek skutkového podkladu; z oznamovacieho spôsobu, pričom tvrdenia sú urážkou a nie sú spôsobilé prispieť do odbornej verejnej diskusie o stabilizácii systému dôchodkového sporenia a o garanciách dôchodkov na potrebnej úrovni pre všetkých dôchodcov. Difamačné tvrdenia neboli urobené počas slovnej výmeny názorov, ale urobené písomne, po starostlivom zvažovaní. Motív odporcu vyplýva aj z miesta uverejnenia, keďže titulná strana vždy púta pozornosť verejnosti. Motív odporcu a jeho zlý úmysel vyplýva aj z postavenia I., ktorý bol členom prípravného výboru občianskeho združenia Sporiteľ-združenie na ochranu záujmov dôchodkových sporiteľov a ktorý po založení združenia v decembri 2006 verejne vystupoval za toto združenie a súčasne vykonával reportéra týždenníka TREND. Navrhovateľ v návrhu poukázal na to, že išlo o dva neoprávnené zásahy do jeho práva na ochranu osobnosti, uverejnenom v dvoch po sebe nasledujúcich vydaniach. Navrhovateľ poukázal na širokú publicitu neoprávneného zásahu na priemerný predaný náklad týždenníka v auguste XXXX /17.597 ks/, na celoslovenskú pôsobnosť týždenníka, jeho elektronickú verziu a charakter týždenníka ako aj na značku TREND. Navrhovateľ uviedol že odporca je v porovnaní s ním vo výhode, jediný rozhoduje čo bude obsahom vydania. Podľa názoru navrhovateľa, odporca nepostupoval v súlade s kódexom novinárskej etiky slovenského syndikátu novinárov.

Odporca sa k návrhu vyjadril podaním zo dňa 7.1.2008, v ktorom uviedol, že odporca popiera existenciu neoprávneného zásahu a tvrdí, že ním zverejnené údaje v komentári a na titulnej strane nie sú tvrdeniami, ktoré by odôvodňovali záver navrhovateľa, že zverejnením uvedených tvrdení odporca tvrdí, že sa navrhovateľ dopustil trestného činu krádeže a že nie sú ničím iným ako kvalifikáciou z oblasti trestného práva . Odporca oznámil súdu, že v zmysle § 114 OSP nároky uplatňované navrhovateľom neuznáva ani sčasti. Odporca nesúhlasí s názorom navrhovateľa, že difamačné tvrdenia odporcu „ X.“ a „X.“ nie sú kritikou jeho osoby, ale sú tvrdením, ktoré nemá základ v skutkovom deji. Z kontextu

článku zaoberajúcim sa postavením klientov DSS v súvislosti s aktuálnou verejne pertraktovanou témou politických úvah o zmenách v dôchodkovom systéme a jeho následnej právnej úpravy ako aj v súvislosti sporov medzi navrhovateľom a DSS je zrejmé, že žalované texty sú už svojou povahou hodnotiacimi úsudkami, kritizujúcimi postup predsedu vlády v rámci úpravy dôchodkového systému. Vete obsiahnutej v komentári „ jeho šikovnosť je akurát v tom, že chce pozornosť verejnosti - ako každý zručný zlodej - odvrátiť na niekoho iného“ predchádza veta „pritom DSS nepotrebujú nič iné, len neustále dôrazne upozorňovať , že sa G. chystá klientov DSS okradnúť“, a práve táto úvaha autora komentáru priamo nadväzuje na žalovaný hodnotiaci úsudok.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, svedkov I., oboznámil sa s obsahom vydania týždenníka TREND č. XX z XX.X.XXXX a č. XX z XX.X.XXXX, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi, pričom zistil tento skutkový stav:

Odporca v týždenníku o ekonomike a podnikaní TREND č. XX z XX.X.XXXX . na strane X v komentári“ T.“ uverejnil o navrhovateľovi , že „ jeho šikovnosť je akurát v tom, že chce pozornosť verejnosti -ako každý zručný zlodej - odvrátiť na niekoho iného“ . Autorom tohto komentára je Trend I..

Odporca v týždenníku o ekonomike a podnikaní TREND č. XX z XX.X.XXXX na titulnej strane uverejnil fotografiu navrhovateľa, s textom „X.“ a podtitulom „G. dáva na výber len zlé možnosti na zmenu penzií“. Autorom titulnej strany je E. týždenníka Trend O., autorom článku, na ktorý titulná strana poukazuje, je redaktor týždenníka I..

Z výpovede navrhovateľa súd zistil, že v dôsledku zavedenia druhého piliera je deficit v sociálnej poisťovni viac ako 20 miliárd Sk, nie sú peniaze pre dôchodcov, a z tohto začala diskusia, výsledkom ktorej bola novela zákona o sociálnom poistení. Pomer sadzieb odvodov sa vyskytuje od r. 2002, boli viaceré alternatívy, už podľa predchádzajúcej vlády pomer 12:6 bol neufinancovateľný a vláda prijala pomer 9:9, ktorý je dodnes. Čo sa týka nemajetkovej ujmy poukázal na titulnú stránku týždenníka Trend, kde je jeho fotografia, na ktorej pôsobí akoby sa zakrádal, a je tam uvedené difamačné tvrdenie „X., je to bez otázniku alebo prídavného textu, toto tvrdenie je difamačné preto, že ako individuálna osoba nie je oprávnený prijímať žiadne zákony, je neakceptovateľné, že bez akéhokoľvek skutkového základu je takto označený. Ospravedlnenie samotné nepovažuje za dostatočné, týždenník Trend podľa prieskumu číta 80 000 ľudí týždenne, tento týždenník na prvej strane oznámil, že je X., oznámil to verejnosti a podpora verejnosti je pre neho ako G. veľmi potrebná, je to difamačné, keď sa verejnosti takto oznámi, že G. je X. a má to vplyv na podporu verejnosti. V tom čase uskutočnili niekoľko výjazdov napr. do D., L. Y., a v každom bežnom stánku bolo možné vidieť týždenník s jeho fotografiou a označením X., ľudia sa ho preto v tejto súvislosti pýtali, či ich vážne chce okradnúť, bolo to pre neho nepríjemné, taktiež to bolo nepríjemné pre rodinu, má Z., XX ročné deti diskutujú najmä na X-ročnom gymnáziu, kde D. chodí, preto to bol zásah do jeho rodiny. Jeho D. taktiež vníma okolie, na navrhovateľa útočia rôzne médiá, ale toto je klamstvo. Odporca znížil jeho česť a vážnosť, a preto nemajetková ujma, ktorú požaduje v zmysle písomné návrhu je namieste, a hoci je zvyknutý na útoky zo strany médií, na verejnú diskusiu, nikdy týždenník Trend nežaloval, žaloval len bulvár, tieto články sú „silná káva“ aj pre neho. Navrhovateľ uviedol, že autor článkov ho v rámci ich prípravy neoslovil.

Z výpovede svedka I., autora komentáru s názvom „ T.“ , súd zistil, že spomínaný komentár vznikol v čase, keď malo dôjsť k zmene zákona o sociálnom poistení, v polovici septembra r. XXXX. V čase, keď sa spúšťala novela spomínaného zákona, mala prebehnúť diskusia za účasti všetkých predstaviteľov DSS a G. s C. a toto stretnutie malo byť neverejné. Výsledky tohto stretnutia sa nakoniec dostali na verejnosť, na tlačovej konferencii pána V. a C.. Článok mal byť reakciou na zmenu sadzieb. Komentár mal byť reakciou nielen na zmenu sadzieb odvodov, ale na všetky zmeny, boli to zmeny ako sprísnenie regulácie investovania pre dôchodkové fondy, zavedenie minimálnych výnosov, presun časti obyvateľstva iba do druhého piliera, matky, invalidi, tlačovka sa uskutočnila v pondelok a vzhľadom na

to , že týždenník vychádza až v utorok, uverejnili len komentár a o týždeň už analyzujú podrobne všetky alternatívy zmien. V tom čase boli klienti dôchodkových správcovských spoločností (ďalej len DSS) pobúrení tým, že sa predstavitelia DSS stretli s navrhovateľom a diskutovali o ústupkoch,

Č.k.: 25C/218/2007-344

7

vyhrážali sa, že si zoberú nasporené peniaze a presunú ich do iných spoločností, aj jednotlivé reakcie preukazujú, že klienti DSS to brali tak, že ich predstavitelia DSS podviedli. V súvislosti s týmto článkom svedok nikoho neoslovoval, keďže sa jednalo o komentár, jedná sa o názorovú reakciu, prvé strany sú venované komentárom, následné sa venujú spravodajstvu, následné strany už nie sú komentované. V týždenníku to funguje tak, že keď je záujem komentovať nejakú udalosť, požiadajú šéfredaktora o priestor, a v komentári je vysunutý odkaz na relevantný článok, kde sa už nájdu konkrétne čísla, údaje, fakty, titulnú stranu týždenníka tvorí E.. Svedok udáva, že na tlačovke nebol. Sledoval ju v TV, tam to bolo odprezentované tak, že DSS výmenou za to, že sa neotvorí druhý pilier, súhlasila s dočasným znížením zmeny odvodov, zmeny sadzieb odvodov z 9 na 6. Deň, dva po spomínanej tlačovke asociácia DSS urobila briefing. Svedok sa zúčastnil tohto briefingu, rozprával sa s viacerými predstaviteľmi DDS-iek o obsahu stretnutia s navrhovateľom a s C.. Svedok uviedol, že motívom označenia navrhovateľa ako zručného zlodeja bolo to, že v tom čase úpravy viedli alebo mali viesť k tomu, aby sa znížili sadzby odvodov do DSS, z 9 na 6 . Avšak nebola to jediná zmena, ktorá sa mala uskutočniť, zmena bola aj v osobách, ktoré sa mali presunúť do prvého piliera ako napr. matky, zmena sa týkala invalidov, a tým, že niekto zníži zmenu sadzby, má to za následok nižší dôchodok, čo znamená , že niekto ho o tie nasporené peniaze oberie. Svedok uviedol, že pojem zručný, bolo uvedené v tej súvislosti, že navrhovateľ dokázal to, že on ako osoba, ktorá môže ovplyvniť legislatívu, presunul tento problém na DSS, ktoré nemôžu relevantným spôsobom ovplyvniť legislatívu. Svedok uvádza, že zručnosť spočíva v tom, že navrhovateľ informoval, že s tým návrhom zníženia zmeny sadzieb odvodov prišli DSS. Svedok považuje označenie zlodej namieste, pretože, ak si XX rokov sporí podľa súčasného zákona, keď sa po XX rokoch stane invalidom, nasporené peniaze už nemôže využiť, podľa svedka toto označenie zlodej je namieste, pretože, keď niekto sporil a stane sa invalidom nie vlastným zavinením, dostane sa automaticky do prvého piliera, kam si nasporené peniaze presunúť nemôže .

Odporca v týždenníku o ekonomike a podnikaní TREND na titulnej strane týždenníka o ekonomike a podnikaní TREND č. XX z XX.X.XXXX . uverejnil fotografiu navrhovateľa s textom „ X.. Autorom titulnej strany je svedok O..

Z výpovede svedka O. súd zistil, že v čase uverejnenia č. XX týždenníka bol E. a je S. titulnej strany, aj autorom textu „X.“, „G. dáva na výber len zlé možnosti na zmenu penzií“. Motívom tejto titulnej strany bolo upozorniť na závažnosť dosahov návrhov premiéra a vládnej koalície, ktorí hovorili v súvislosti so zmenou dôchodkového systému, a podľa jeho názoru mala táto zmena vplyv na 1.5 milióna ľudí, ktorí boli v druhom pilieri, a taktiež dosah na všetkých budúcich dôchodcov. Svedok bol oboznámený s článkom, na ktorý upozorňuje titulná strana, najprv bol vytvorený článok, potom sa tvorí titulná strana. Keď formuloval túto titulku mal vedomosť o stretnutí premiéra so zástupcami dôchodkových správcovských spoločností, ktoré sa konalo tajne, a je to predmetom časti tohto článku. Motívom použitia expresívneho výrazu „zlodej“ bola podľa svedka naliehavosť zdôrazniť vážnosť situácie a vážnosť dosahov, ktoré jednotlivé návrhy, úvahy a vyjadrenia členov vládnej koalície vrátane G. mohli mať na dôchodkový systém. V tom čase to bolo vyhrotené, premiér označoval DSS za nebankové spoločnosti a čiastočne tá titulná strana bola aj snaha vyvážiť diskusiu a upozorniť na to, že dôchodkový systém je príliš vážna téma, aby sa o ňom

Č.k.: 25C/218/2007-345

8

diskutovalo, debatovalo, predkladali návrhy a v tomto prípade bol verejný záujem na ich strane. Malo to vyvážiť spôsob komunikácie navrhovateľa, pretože navrhovateľ opakovane osočoval DSS a hovoril

nepravdivo o fungovaní druhého dôchodkového piliera, Ministerstvo práce a ministerka práce, jeho podriadená vo vláde, nepredložila v podstatne doposiaľ žiadnu relevantnú analýzu dosahu návrhov, ktoré jednak obsahoval vládny návrh zákona v tom čase v parlamente a jednak aj tých návrhov, o ktorých sa diskutovalo, je teda predmetom médií, aby o tomto diskutovali, aký dopad majú vyjadrenia a či majú formu vyhlásenia, alebo sú formou novelizácie zákona. Je dôležité diskutovať o dosahu zákonov predtým než sa prijmú, predtým než ich schváli parlament, pretože potom už býva neskoro.

Slovo zlodej použil , lebo videl ujmu v tom, že vybraným skupinám budúcich dôchodkov, mohli tieto návrhy, nápady výrazným spôsobom ovplyvniť výšku dôchodku, matky na materských dovolenkách, cez ľudí, ktorí by za istých okolností nemuseli dosiahnuť vládou navrhovanú dobu sporenia XX rokov, rovnako aj nápady, s ktorými prišiel pán G., podriadený vo vláde, hovorili o regulácii výnosov, ktoré môžu dosahovať, čo tiež podľa analýz má vplyv na výšku dôchodku, a to všetko za situácie, že sa pravidlá hry menili až po tom, čo na základe nastavenia parametrov druhého piliera, do neho vstúpilo 1.5 milióna ľudí, takže si myslím, že bolo dôležité na to upozorniť a spôsobom, ktorý rezonuje. V podtitulku „ G. dáva na výber len zlé možnosti“ mal na mysli už uvedené a použil slovo G., pretože zo spôsobu doterajšieho vládnutia vládnej koalície, spôsobu ako sa G. osobne angažoval v diskusiách o dôchodkovom systéme druhého piliera, je úplne evidentné, že so všetkými návrhmi, ktoré v tejto debate padali zo strany ministrov, úvahami, musel byť G. stotožnený, udával agendu, smer, ako sa diskusie uberali, sama ministerka práce v tomto hrala vedľajšiu úlohu, preto si svedok dovolil ako hodnotiaci úsudok zovšeobecniť, zhrnúť návrhy , ktoré v tom čase padali, s tým, že G. je ten , kto určuje, ako a aké zmeny v dôchodkovom systéme sa budú akceptovať, vyvíjať .

Z výpovede svedka I. súd zistil, že v septembri XXXX bol v zmluvnom vzťahu so spoločnosťou AEGON ako člen predstavenstva, zastupoval túto spoločnosť v Asociácii DSS. V septembri XXXX sa uskutočnilo stretnutie predstaviteľov DSS-iek s navrhovateľom, p. C., N., avšak nemôže povedať, že predmetom bola zmena zákona o soc. poistení, stretnutie sa uskutočnilo z iniciatívy vlády, neoficiálne na podnet E., tak to bolo interpretované, tak to interpretoval aj pán C., s ktorým sa zhovárali na tomto stretnutí skôr, keďže navrhovateľ prišiel neskôr. Toto stretnutie sprostredkoval ho N. a uskutočnilo sa podľa jeho názoru v zariadení NBS, boli tu prítomní G., ostatných nepoznal. Program stretnutia nebol presne detailne štruktúrovaný, diskusia behala zľava doprava, bolo tam prezentované stanovisko vlády a premiéra o zhoršovaní verejných financií a zlom stave Sociálnej poisťovne, čo malo negatívny vplyv na plnenie maastrichtských kritérií a zavedenie eura, preto bol pokus zmeniť status quo v Sociálnej poisťovni, na úkor druhého piliera, konkrétny nástroj tento zmeny nebol prezentovaný, bolo tam predložené návrhy od zníženia príspevkov až po otvorenie druhého piliera. Podľa názoru svedka cieľom bolo otestovať si silu priechodnosti menej konfliktných riešení s minimálnym dopadom na verejnú mienku, vo vzťahu k sporiteľom, médiám, vo vzťahu k zahraničiu, keďže v tom čase prebiehala novela o starobnom dôchodku.

Zmena výšky percent. príspevkov do prvého a druhého piliera nebola jednoznačne prezentovaná, bola to agenda P., tak to chápal, zmena výšky odvodov bola prezentovaná ako jedna z možností iniciatívy zo strany vlády, spolu s ďalšími nástrojmi

vyššie uvedenými nástrojmi, otvorenie druhého piliera, skrátenie povinnej doby sporenia v druhom pilieri vzniku nároku na starobný dôchodok. Konkrétna výška príspevkov bola prezentovaná predovšetkým zo stany Y. s tým, ako systém prerozdeľovania percenta odvodov má vyzerať. Nepamätá si, že by tam bolo konkrétne riešenie, ale konkrétne cieľom P. bolo prezentovať určitú gradáciu zníženia a potom zvýšenia odvodov do druhého piliera. Navrhovateľ navrhol návrh zmeny odvodov v druhom pilieru ako možnosť. Na tomto stretnutí sme sa dohodli, že by táto diskusia mala pokračovať, ale vzhľadom na zhoršujúce vzťahy medzi K., diskusia nepokračovala, resp. pokračovala, ale v inej platforme, pod taktovkou vlády. Po tomto stretnutí rokovali DSS-ky s ministerstvom práce a financií ohľadom tohto zákona o sociálnom poistení. Pri prerokovaní s ministerstvom to bola ako jedna z možností, nikdy však nebola uvedená konkrétna výška zmeny odvodov.

Po stretnutí K. uskutočnili K. brífing s novinármi, na ktorom bol aj svedok, ale predmetom brífingu nemalo byť informovať verejnosť o stretnutí DSS a navrhovateľa.

Na brífingu boli oslovení novinármi, nespomína si, že by to bolo priame, novinári otvorili tému tohto stretnutia s navrhovateľom, chceli to ventilovať no nevie, odkiaľ sa o tomto stretnutí dozvedeli. Svedok uviedol, že zdôraznil, že zmena výšky odvodov do druhého piliera, zostávala ako jedna z viacerých alternatív, ktoré sa potom realizovali. Nepamätal si, že by sa na stretnutí bavili o konkrétnej výške sadzieb .

Svedok uviedol, že nevie, čo bolo predmetom novely zákona o sociálnom poistení, ale určite otvorenie druhého piliera až po predĺženie minimálnej doby sporenia z XX na 15 rokov. Konkrétny návrh zákona, v ktorom by vláda menila výšku odvodov, nebol predložený, aj keď je svedok presvedčený, že o takomto návrhu sa muselo rokovať s ministerstvom práce, pretože pán Y. prišiel s návrhom za Y., ako si Y. predstavuje ako by mal gradovať odvody do druhého piliera, nejednalo sa o návrh zákona , ale o diskusiu. Svedok si nevie predstaviť, že by niekto z DSS prišiel s návrhom na dočasné zníženie odvodov z 9 na 6 . DSS mohli len reagovať na určité návrhy, ktoré boli predložené nič viac, zo strany DSS žiadne návrhy vo vzťahu k zníženiu príspevku neprišli.

Osobne so svedkom X. bezprostredne k obsahu tohto stretnutia nehovoril. Svedok si nepamätá si , či sa I. zúčastnil celého priebehu rokovania, bol tam ako prvý, za vládne strany a asi po polhodine prišiel G., zo začiatku prebiehal dialóg medzi K. ako hostiteľom. Uviedol, že si nespomína , že by sa bavili o konkrétnom algoritme znižovania a zvyšovania % do druhého piliera, pripustil, že tam mohol byť variant zníženia z 9 na 6% , mohli tam byť aj iné. Tých 6% tam mohlo byt, ale nevie si to dať do kontextu, či to bolo na tomto stretnutí alebo sa to odohralo až potom. Bolo to prezentované zo strany vlády, pokiaľ by DSS súhlasili s týmto názorom, tá téma znižovania výšky príspevkov do druhého piliera tam bola, nepamätám si či v tej konkrétnej konfigurácii ako povedal PZ odporcu alebo či tie konkrétne čísla boli diskutované až po skončení stretnutia. Avšak zaznel tam návrh zo strany vlády, že pokiaľ by DSS súhlasili zo znížením odvodov do druhého piliera a by táto situácia nastala, tak by vláda nemala nič proti tomu aby si DSS zvýšili poplatok za správu, čo bolo nekonštruktívne, DSS znížili poplatok pred týmto stretnutím a nebol by dôvod na to, aby ho zvýšili. Bezprostredne po skončení tohto rokovania bola tlačová konferencia, nebola zvolaná za účelom informovať o stretnutí medzi Asociáciou DSS a vládou, teda bola zvolaná k niečomu inému, ale neviem k čomu, ale novinári prišli s takýmito otázkami, dozvedeli sa o tomto stretnutí . Keďže nedospeli k

žiadnemu konkrétnemu návrhu, ktorý by mohol byť prezentovaný vládou alebo DSS-kami, tak nebolo o čom informovať verejnosť, rozoberali alternatívy, ktoré z pohľadu vlády prichádzajú do úvahy, aby sa zlepšila situácia v Sociálnej poisťovni, vláda sa nevyjadrila, že preferuje tento nástroj alebo toto opatrenie. Asociácie DSS nikdy z vlastnej iniciatívy túto tému nemedializovala, vždy to boli otázky novinárskej obce, ktorí túto tému otvorili a ktoré zodpovedal predseda alebo iný člen asociácie, oni nemali o čom informovať verejnosť, keďže rokovanie nemalo konkrétne kontúry. Svedok nevylučil, že výrok uverejnený vo vydaní týždenníka č. XX na strane XX zo dňa XX.X.XXXX vydania týždenníka v treťom odseku je jeho, avšak uviedol, že článok nebol ním autorizovaný, pripustil, že takáto konfigurácia tam odznela, nevedel v akom kontexte to odznelo, ale je možné, že takáto formulácia odznela. Osobne s týždenníkom trend nemá skúsenosti, ale s denníkmi, kde prebieha komunikácia formou mailom áno, otázky boli touto formou zodpovedané, ale nespomína si, že by na otázku o druhom pilieri odpovedal týždenníku Trend, že by bol v tomto kontexte druhého dôchodkového piliera v kontakte s pánom X. alebo iným novinárom týždenníka TREND. V súvislosti s týmto stretnutím nedostal otázku prostredníctvom e-mailu od týždenníka TREND.

Z výpovede svedka I. súd zistil, že v septembri XXXX bolo stretnutie predstaviteľov K. ohľadom zmeny zákona o sociálnom poistení, pričom toto stretnutie inicioval, ale prišiel neskoro, miesto stretnutia si nepamätal. Keď prišiel, navrhovateľ už odchádzal, potom sám diskutoval s predstaviteľmi DSS. Bavili sa o troch bodoch, a to, či je problém prvý alebo druhý pilier, či je problém s financiami, ktoré sú priebežne

financované do prvého piliera alebo s tými, ktoré sa odvádzajú do DSS-iek; druhý bod bol vstup do investičných akcií, tretí problém bol, ak by sa museli meniť pomer medzi prvým a druhým pilierom, aký veľký by bol sklz, s tým, že by sa zvýšili poplatky do dôchodkových správcovských spoločností, teda poplatky na správu. Na tomto stretnutí sa na ničom konkrétnom nedohodli, dohodli sa na tom, že sa utvorí pracovná skupina pod vedením N. a do tejto skupiny deleguje každý svojho zástupcu, zhruba po troch stretnutiach dospeli k záveru, že dohoda nie je možná, nepodarilo sa zosúladiť záujmy štátu, sporiteľov a DSS. Nepamätá si , či mal tieto výhrady už v čase, keď bol vládny návrh v prvom čítaní v Národnej rade. Navrhovali založiť verejno-právnu dôchodcovskú spoločnosť a umožniť výstup ľuďom z druhého piliera, pre ktorých bolo sporenie neefektívne, navrhovali zachovať záujmy občanov aj DSS, navrhovali zníženie sadzieb odvodov z 9% na 3% a potom postupom času zvýšiť na 9 % ,aby sa dočasná strata vyrovnala. Tento návrh bol návrhom našej strany a tento neprešiel v koaličnej rade. Prítomní na stretnutí bol O., ja som sa omeškal, vedľa neho sedel N. a na druhej strane boli všetci zástupcovia DSS bolo ich 5, za nich hovoril predseda asociácie, keď odišiel premiér pokračoval v neformálnom rozhovore, ohľadom vytvorenia pracovnej skupiny, ohľadom využitia peňazí z DSS na investície. Aj na tom neformálnom stretnutí navrhoval zmenu sadzieb odvodov z 9% na 3%. Návrhy navrhovateľa na stretnutí nepoznal, keďže meškal. DSS považovali niektoré zmeny za zaujímavé, s tým, že by sa mohli ďalej rozpracovať, nepáčilo sa im vytvorenie verejno-právnej DSS, mnou navrhované zmeny. Po tomto rokovaní svedka neoslovil redaktor I., pripustil, že mohol osloviť tlačový odbor, svedok redaktora nepozná. Rokovania boli dôverné, nerobili tlačovú konferenciu, po tomto rokovaní len určili osoby, ktoré budú za jednotlivé strany v pracovných skupinách, naďalej mali záujem, aby tieto rokovania boli diskrétne, jediný kto mal prepojenie medzi DSS a vládou, bol N., na jeho pôde sa tieto stretnutia

uskutočňovali. Svedok pozýval na stretnutie s DSS-kami, inicioval toto stretnutie, navštívil N., požiadal ho, aby zabezpečil účasť DSS a miesto a presvedčil predsedu vlády, aby na toto stretnutie prišiel, a aby pozeral, ako budú rokovať. Bolo to háklivé, bola to v tom čase mediálna prestrelka, kde zaznelo veľa falošných zvukov na adresu G., bolo treba vyjasniť si, ako to kto vidí, zorganizovať toto stretnutie trvalo tri týždne.

Z výpovede svedka W. súd zistil, že v septembri XXXX sa uskutočnilo viacero stretnutí predstaviteľov DSS-iek, s navrhovateľom, E. ohľadom zmeny už schváleného vládneho návrhu novely zákona o sociálnom poistení. Svedok sa zúčastnil od začiatku stretnutia, ktoré sa konalo v D., keď ho pán C. požiadal o sprostredkovanie stretnutia s DSS. Toto stretnutie bolo veľmi dlhé, nebolo formálne, nebol o tom vyhotovený žiadny záznam, diskusia prebiehala v zmysle toho, čo ho oslovil pán C., ktorý chcel stretnutie s cieľom vniesť stabilitu medzi DSS a vládou, čo treba a netreba meniť, bolo to neformálne stretnutie o alternatívach vývoja zmien dôchodkových správcovských spoločnostiach, tak to bolo svedkovi prezentované.

Svedok uviedol, že ťažko možno nazvať za predmet návrh zmeny oproti už schválenému vládnemu návrhu novely zákona o sociálnom poistení, nemalo to taký priebeh, že niekto vystúpil a povedal že ja navrhujem konkrétne toto a toto a ostatní sa mali vyjadriť, na tomto stretnutí sa diskutovalo o tom, čo by bolo vhodné, diskutovalo sa o vývoji druhého piliera, o jeho negatívach a pozitívach, o tom či je v pilieri adekvátny počet ľudí, či to bude pre nich úžitok, nevnímal to ako konkrétne návrhy zákona. Navrhovateľ prišiel na stretnutie neskôr, už vtedy sa diskutovalo, keď vošiel dnu, prebiehala diskusia o zmenách, rôznych parametrov, nemôže potvrdiť, že navrhol zmenu sadzieb odvodov do druhého piliera, pán E. bol na tomto stretnutí od začiatku.

Z výpovede svedka súd ďalej zistil, že prioritou navrhovateľa bolo to, že v druhom pilieri je príliš veľa ľudí, ktorí nemajú šancu si nasporiť, bolo tam asi 20-30% ľudí, ktorí mali na druhom pilieri prerobiť, dominantou bolo, že ľudia sú tam zbytočne, podľa môjho vnímania návrhy na zmenu hodnoty sadzieb nikdy neboli prezentované tak, že by sa mali znížiť bez toho, že by sa nezabezpečilo následne ich zvýšenie, nebolo možné hovoriť o strate, vždy sa hovorilo o tom, že to o čo sa zníži odvod sa musí následne zvýšiť, aby tam nebola strata, negatívny dopad. Redaktor týždenníka TREND pán X. osobne svedka neoslovil,

nevylúčil, že oslovil inštitúciu L.. Pán C. sa zúčastnil celého rokovania. Navrhovateľ informoval na tomto rokovaní aj o deficite v prvom pilieri dôchodkového sporenia , avšak svedok nemá vedomosť o tom, že by tam padli návrhy, na riešenie tejto otázky, bolo to stretnutie o alternatívach riešenia deficitu v prvom pilieru vo vzťahu k druhému pilieru, pričom stanovisko navrhovateľa bolo zabezpečiť zníženie deficitu s tým, že tam nepadali konkrétne čísla, ale keď sa hovorilo o znížení príspevku zároveň sa hovorilo, o čo sa príspevok zvýši, takže reakcia DSS bola taká, že počítali, keby sa znížilo na 6% , koľko by v reálnom čase trvalo, aby sa to zasa zvýšilo, takže napr. ak sa hovorilo zníženie o 3%, tak sa počítalo, o čo by sa na obdobie jedného roka zvýšil príspevok, aby sa to kompenzovalo. Táto myšlienka zníženia odvodov bola na trhu už dávno od zmeny vlády, nešlo o novú myšlienku, rokovalo sa o nej ešte keď tam nebol prítomný pán V., takže nemôže potvrdiť to, že by to bol navrhovateľ, kto by dal tento návrh. DSS-ky mali ako prioritu nič nemeniť v systéme tak ako bol nastavený a principiálne nevideli dôvod na zmenu, čo je adekvátne ich postaveniu, nezodpovedajú za štátny rozpočet a verejné financie. Ak by to bolo kompenzované, nemali problém ísť s tým do diskusie, vedeli si predstaviť takúto alternatívu, s tým, že ich cieľom

bolo hájiť záujmy klienta, riziká videli v tom, že potrebovali garancie, potrebovali záruky, že už nebudú ďalšie vstupy do systému, potrebovali prístup aby sa o tom rozhodovalo ústavnou väčšinou. Nebolo to prezentované ako ultimatívny názor, ale ako príklad, prebiehalo to v štádiu otázok, aké budú garancie, ak by na to pristúpili a bola tam dohoda. DSS mali na mysli, ako jednu z možností, aby bolo garantované budúce zvýšenie sadzby odvodov v druhom pilieri ústavným zákonom ,všetko sú to len alternatívy, nebolo to ultimatívne zo strany DSS. V ten deň sa po tomto rokovaní neuskutočnila tlačová konferencia za účelom informovania verejnosti, skončilo sa to v noci, vzápätí sa uskutočnili ďalšie stretnutia, o ktorých vie , že sa uskutočnili v budove NBS dva tri dni po tomto stretnutí, bola dohoda, že budú rokovania pokračovať. Hoci to bolo v priestoroch NBS, nebol tam ani žiaden zástupca z NBS, boli tam ľudia z ministerstiev a DSS.

Z výpovede svedka W., súd zistil, že v septembri XXXX pracoval v DSS AXA a je tam finančným riaditeľom a predsedom predstavenstva. V septembri XXXX sa uskutočnilo stretnutie predstaviteľov DSS iek s L. ohľadom zmeny zákona o sociálnom poistení, konkrétne ohľadom zmeny odvodov do II. piliera, na ktorom sa zúčastnili všetci zástupcovia DSS-iek- pán G., T., T. za V. pán T. C., za S. p. S.. Stretnutie sa uskutočnilo na podnet N. L., ktorý ich oslovil, či majú záujem stretnúť sa s p. C., potom bola zmena, že bude prítomný aj navrhovateľ, s čím nemali problém. Téma stretnutia nebola vopred daná, bavili sa o situácii aká je, potom sme sa bavili detailnejšie. Čo sa týka detailov, bavili sa ,či by sa mali zmeniť pomery odvodov a o tom, či by mala byť zriadená štátna DSS. Kto navrhol zmenu odvodov 2. piliera na tomto stretnutí sa presne nepamätá, či to bolo od pána L. alebo pána C., ale bolo to z tejto strany, rozprávali sa o tom, či by takáto zmena mohla mať vplyv na výšku dôchodkov, či potom sporitelia nedostanú menej peňazí tak ako očakávali a taktiež sa v tejto súvislosti bavili, či sa dajú nájsť iné riešenia, a to ohľadom dočasnej zmeny pomeru odvodov s tým, že potom by sa pomer odvodov zvýšil v prospech sporiteľov. S ministerstvom práce sociálnych vecí a rodiny sa stretávajú často, ohľadom novely zákona o sociálnom poistení sa však nebavili. Ministerka práce uviedla, že toto nie je téma. Po stretnutí DSSiek s L., p. C. s pánom N. L. uskutočnili DSS-ky sa uskutočnil briefing s novinármi, nie hneď po tomto stretnutí, ale po nejakom čase, prenikli informácie cez médiá o stretnutí, boli dotazovaní, takže uskutočnili tento briefing. Osobne sa ho zúčastnil. Novinári ho oslovili , nepamätá si, či ho oslovil aj svedok X.. Navrhovateľ nebol na tomto stretnutí od začiatku . V čase tohto stretnutia nebola podaná legislatívna iniciatíva zo strany vlády, čo sa týka druhého piliera. Na tomto stretnutí diskutovali o možnosti otvorenia piliera. Svedok sa stretol s redaktorom pánom X. aj mimo briefing, stretával sa v tom čase relatívne často s novinármi. Svedok uviedol, že v princípe nesúhlasí s tým tvrdením , že navrhli zníženie z 9 na 6%, boli účastní, keď sa to navrhlo, a pripravení odborne zhodnotiť alternatívu, aký by to malo dosah pre sporiteľov. Ohľadom šokujúcich návrhov uviedol, že neiniciovali stretnutie, boli pozvaní, nenavrhovali znižovanie odvodov do druhého piliera. Svedok nevie o tom, že by sa niekedy pred septembrom XXXX uskutočnilo rokovanie G. E. s asociáciou DSS. Keď ho oslovil N. L. s návrhom na zorganizovanie stretnutia asociácie DSS, s predstaviteľmi koalície, presný program rokovania nebol daný, pričom svedok to vnímal tak, že vzhľadom na tú debatu aká prebiehala, bol to pokus vydebatovať

si, prečo je tá debata taká aká je. V tom čase sa debatovalo o tom, či druhý pilier je dobrý, či sú potrebné zmeny, či

si ich môžu dovoliť, málo sa diskutovalo na odbornej pôde, zväčša sa debatovalo len cez médiá. Neočakávali, že pôjdu do detailov po odbornej diskusii, ale budú debatovať o tom, prečo je diskusia taká aká je. Týždeň predtým sa dozvedel že sa tohto rokovania zúčastní aj G. E.. Rokovanie sa konalo v centre NBS, v D.. Ohľadom zmeny sadzieb odvodov do druhého piliera, bola diskutovaná aj zmena sadzieb znížením z 9 na 6%, pričom čísiel tam na stretnutí padalo viac, tieto dve čísla tam padali najčastejšie. Na stretnutí bola otázka poplatkov, v tejto téme sa už nepokračovalo, na ďalších stretnutiach, ktoré prebiehali v NBS tému poplatkov nechceli otvárať. Ministerstvo práce, soc. vecí prinášalo do spoločenskej diskusie témy spochybnenie funkčnosti druhého piliera, otvorenie piliera a taktiež boli svedkami vyhlásenia zo strany vlády a zo strany ministerstva práce o nedostatkoch druhého piliera o nedostatkoch garancie druhého piliera. a prirovnávanie DSS zo strany G. k nebankovým subjektom. Navrhovateľ prišiel na stretnutie po polhodine, 20 minútach, dovtedy to bol len neformálny rozhovor. Rokovanie trvalo možno hodinu. Spoločné závery vyplynuli z rokovania také, že pokiaľ sa bavili o zmene odvodov, uzavreli to s tým, že sa nájde riešenie, ktoré nesmie poškodiť sporiteľov, z protistrany odzneli návrhy, že by to malo byť zabezpečené ústavnou väčšinou, t.j. že dočasné zníženie a po určitej dobe by bolo zvýšenie, malo to byť na základe súhlasu všetkých a teda garantované ústavnou väčšinou. S týmto cieľom sa potom stretli ešte dvakrát na pôde NBS, nie v tom istom zložení. Bola to už len pracovná úroveň. Nebol tam prítomný ani pán C., ani navrhovateľ. Toto stretnutie malo byť dôverné, s tým, že pokiaľ nedôjdu k nejakým záverom, nebudú to zverejňovať. Zmien pravidiel sporenia v druhom dôchodkovom pilieri, ktoré s uskutočnili a uskutočňujú aj v súčasnosti od r. XXXX, vo vzťahu k postaveniu sporiteľov v druhom dôchodkovom pilieri z hľadiska posudzovania výnosov, získať nejaké výnosy, bolo viac, jedna bola predĺžením minimálnej doby sporenia. Najvýznamnejšia zmena bolo predlženie doby sporenia, táto zmena z 10 na 15 rokov ovplyvnila sporiteľov, pretože nemali možnosť voľby, ďalšia zmena bolo zníženie poplatkov, táto sa však sporiteľa nedotýka, týka sa len DSS, situácia podľa analýz je hraničná, niektoré DSS nebudú schopné túto zmenu vydržať, druhá zmena sa týkala garancií, vláda definovala základné garancie, ktoré v čase kríze sú posunom vpred, ak má DSS investovať v druhom pilieri 30 rokov , nemá zmysel nastaviť tieto garancie. Svedok uviedol, že v súčasnosti je situácia taká, že všetky tri fondy budú konzervatívne, mali predstavu o tom, že vytvoria štvrtý fond, kde budú mať garancie zmysel, ale sporiteľ nemôže očakávať vysoké výnosy, vzhľadom na tieto garancie treba zvoliť konzervatívnejšie investovanie, ak pominie kríza, tak ministerstvo práce, soc. vecí vyhlásilo, že toto 6 mesačné obdobie by malo platiť len v čase krízy. Túto informáciu zachytili len v rozhlase, nebola to oficiálna informácia.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa Čl.10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

Z citovaných ustanovení § 13 OZ vyplýva, že každá fyzická osoba má právo na ochranu osobnosti v prípade, ak dôjde k neoprávnenému zásahu, ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie chránených práv. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, či nezavinene alebo vedome, či nevedome. Nevyžaduje sa vyvolanie následkov, stačí že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby

Zákon nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorým môžu byť dotknuté osobnostné práva. Stanovuje však znaky, za prítomnosti ktorých treba určité správanie považovať za zásah do osobnosti (objektívna spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, neoprávnenosť zásahu a príčinná súvislosť medzi určitým správaním a porušením alebo ohrozením osobnostných práv). Ak sú v konkrétnom prípade tieto znaky dané, má fyzická osoba právo najmä domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie .

Pri rozhodovaní v tejto veci sa súd zaoberal aplikáciou ust. Občianskeho zákonníka, ktoré vyložil i s prihliadnutím na znenie medzinárodných zmlúv , ktorými je Slovenská republika viazaná. V tejto súvislosti má osobitné postavenie Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd dojednaný v Ríme 4. novembra 1950 uverejnený ako oznámenie pod č. 209/1992 Zb. . Podľa čl. 10 ods. 1 tohto dohovoru je preferované právo na slobodu prejavu. Odsek 2 tohto článku však obmedzuje slobodu prejavu tým, že do výkonu slobody prejavu zahŕňa aj povinnosť a zodpovednosť nositeľa tejto slobody. Súčasne pripúšťa, aby výkon práva na slobodu prejavu na základe zákona v nevyhnutnej miere, podliehal určitým formalitám, podmienkam, obmedzeniam , či sankciám na zabezpečenie určitých prvkov demokratickej spoločnosti - okrem iného i na zabezpečenie ochrany osobnostných práv iných osôb.

V danom prípade teda stoja oproti sebe dve základné práva, a to právo na slobodu prejavu a právo na ochranu ľudskej cti a dôstojnosti. V predmetnej veci však súd dospel k záveru, že článkami a titulnou stranou uverejnenými v týždenníku TREND bolo zasiahnuté do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, a to do jeho práva na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, t.j. že došlo k narušeniu rovnováhy medzi vyššie uvedenými základnými právami. Právo na ochranu ľudskej cti a dôstojnosti naša spoločnosť poskytuje, a to či už ide o zásah do práva na ochranu ľudskej cti alebo ochranu ľudskej dôstojnosti u fyzickej osoby verejného

činiteľa alebo fyzickej osoby, ktorá verejným činiteľom nie je. Pri ochrane práv verejného činiteľa však oproti ochrane práv bežnej fyzickej osoby, z dôvodu existencie práva na pravdivé informovanie a slobody prejavu, sú hranice posudzovania závažnosti, či oprávnenosti zásahu do práva na ochranu osobnosti , posunuté. Bez akýchkoľvek postihov sa pripúšťa i pravdivá kritika činnosti verejných činiteľov. Na druhej strane však, ak už dôjde k zásahu práv na ochranu osobnosti u verejného činiteľa napr. prostredníctvom

periodickej tlače vydávanej pre celé územie SR, je dopad tohto zásahu intenzívnejší, rozsiahlejší a so závažnejšími následkami, ako je to pri zásahu do práva na ochranu fyzickej osoby, ktorá nie je verejne činná. Verejný činiteľ - jeho postavenie je totiž veľmi závislé od verejnej mienky , a pokiaľ je táto verejná mienka obrátená následkom neoprávneného zásahu proti nemu, sťaží mu to podmienky ďalšieho politického uplatnenia ako aj strany, ktorej je členom a v danom prípade dokonca, strany ktorú vedie.

Právo slobody prejavu nie je bezhraničné, avšak vo vzťahu k verejným činiteľom sú tieto hranice benevolentnejšie, pretože verejne činná osoba svojim vstupom do verejného života musí rátať s tým, že sa bude o nej a jej činnosti písať a hovoriť v médiách. Predmetnými článkami boli však tieto benevolentnejšie hranice práva na ochranu osobnosti verejného činiteľa - navrhovateľa prekročené , a to konkrétne tým, že v článkoch nebola daná čitateľovi možnosť urobiť si vlastný úsudok o veci - navrhovateľ bol rovno označený za zručného zlodeja a zlodeja budúcich dôchodkov .

Hodnotiaci úsudok všeobecne vyjadruje subjektívny názor autora, ktorý k určitému faktu zaujíma postoj tak, že hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti na základe vlastných kritérií. Hodnotiaci úsudok nemožno dokazovať, je potrebné však skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom kritiky, t.j. či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie alebo zneuctenie danej osoby. Aj politici sa môžu domáhať práva na ochranu osobnosti, avšak hľadiská posúdenia skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov je v ich prípade miernejšie v prospech novinárov a iných pôvodcov týchto výrokov, čo súvisí s tým, že každá osoba, ktorá vstúpi do politického života musí počítať, že bude pod drobnohľadom verejnosti, ktorá sa zaujíma o verejný a j súkromný život.

K porušeniu práva na česť môže dôjsť nepravdivými skutkovými tvrdeniami difamačného chrakteru, ale tiež publikáciou neprípustných hodnotiacich úsudkov o konkrétnej osobe. Ak sú v kritike určitých javov a osôb použité výrazy, ktorých miera expresivity je v značnom nepomere k cieľu kritiky, resp. ak je obsah kritiky neadekvátny k posudzovanému konaniu kritizovaného, pričom z nej vyplýva úmysel kritizovanú osobu znevážiť či uraziť (tzv. intenzívny exces) ide o kritiku neprimeranú , ktorá je spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Je pravdou, že za neoprávnený zásah sa nepovažuje kritika, avšak musí ísť o kritiku pravdivú a svojou formou primeranú. Práve tieto atribúty oprávnenej kritiky predmetné články nemali. Kritika spoločenských javov je nielen dovolená, ale aj potrebná, avšak treba posudzovať, či skutočnosti uvádzané v článku je možné za kritiku ešte považovať. V rámci kritiky je možné pripustiť i určitú mieru zveličovania, ironizovania, či použitia relatívne ostrejších výrazov, avšak táto miera je limitovaná skutkovými okolnosťami uvedenými v článku, ktoré ich použite umožňujú.

Z hľadiska poskytnutia ochrany dotknutej osobe nie je významné, či k neoprávnenému zásahu došlo zavineným konaním alebo nezavinene, vedome alebo nevedome. Dokonca sa

nevyžaduje ani len vyvolanie následkov, postačuje, že neoprávnený zásah je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby .

Vykonaným dokazovaním, a to z obsahu vydania týždenníka Trend mal súd preukázané, že odporca uverejnil o navrhovateľovi v čísle č. XX z XX.X.XXXX na strane X v komentári“ T.“, že „ jeho šikovnosť je akurát v tom, že chce pozornosť verejnosti -ako každý zručný zlodej - odvrátiť na niekoho iného“ a v č. XX z XX.X.XXXX uverejnil fotografiu navrhovateľa s textom „ X.“. Súd dospel k záveru , že uverejnením uvedeného článku a titulnej strany odporca neoprávnene zasiahol do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa. Z výpovede svedka I. komentáru „T. „ mal súd preukázané, že skutkovým podkladom pre napísanie článku bola tlačová konferencia predstaviteľov koalície (L.) . V danom prípade komentár ,podľa výpovede svedka, vznikol v čase, keď malo dôjsť k zmene zákona o soc. poistení, v polovici septembra XXXX, v čase, keď sa spúšťala novela spomínaného zákona, mala prebehnúť

diskusia za účasti všetkých predstaviteľov DSS a G., toto stretnutie malo byť neverejné, výsledky tohto stretnutia sa nakoniec dostali na verejnosť na tlačovke pána V. a C.. Komentár mal byť reakciou nielen na zmenu sadzieb odvodov, ale na všetky zmeny ako sprísnenie regulácie investovania pre dôchodkové fondy, zavedenie minimálnych výnosov, presun časti obyvateľstva iba do druhého piliera. Svedok I. uviedol, že v TV to bolo odprezentované tak, že DSS výmenou za to, že sa neotvorí druhý pilier súhlasila s dočasným znížením zmeny odvodov, zmeny sadzieb odvodov z 9 na 6. Hodnotiaci úsudok súd považuje za neprimeraný , pretože z obsahu prepisu tlačovej konferencie , ktorá bol podkladom pre komentár, nebolo preukázané, že na tlačovej konferencii odznelo, že DSS výmenou za to, že sa neotvorí druhý pilier súhlasila s dočasným znížením zmeny , sadzieb odvodov z 9 na 6. Z obsahu prepisu tlačovej konferencie mal súd preukázané, že na tlačovej konferencii žiadna z vyššie uvedených zmien zákona o sociálnom poistení nebola prezentovaná . Konkrétna zmena pomeru odvodov do I a II . piliera, bola predmetom jednej otázky na tlačovej konferencii a to , či „návrh , ktorom teraz rokujú DSS , ministerstvo financií a NBS, že by v I. pilieri bolo 12 % a v II. pilieri 6% s tým, že druhý pilier by sa už neotváral, je pre navrhovateľa prijateľný“. Navrhovateľ na túto otázku odpovedal tak, že nič nebude komentovať, že experti musia prísť s návrhmi, je to vec expertov a ministerstva financií , či takýto návrh bude zodpovedať predstavám ministerstva pri predkladaní štátneho rozpočtu. Navrhovateľ taktiež nechcel komentovať prípadné zmeny ohľadom matiek a invalidných dôchodcov s odôvodnením, že zákon je v 1. čítaní. a o pozmeňujúcich návrhoch sa treba rozprávať až v 2. a 3. čítaní.

Je pravdou, že navrhovateľ na tlačovej konferencii uviedol, že iniciatíva prišla zo strany DSS, pričom súd mal v konaní preukázané, že návrhy na riešenie neprišli zo strany DSS, to však neodôvodňuje, aby odporca hodnotil navrhovateľa ako zručného zlodeja, resp. zlodeja budúcich dôchodkov. Argument odporcu, že navrhovateľ inicioval stretnutia a osobne sa angažoval v tejto téme , súd neakceptoval, nakoľko výsluchmi svedkov I. mal preukázané, že iniciátorom stretnutia medzi DSS, vládou bol E., ktorý o sprostredkovanie stretnutia požiadal N. Je nevyhnutné, aby bola súvislosť medzi hodnotiacim úsudkom a skutočnosťami , ktoré ho podopierajú. V danom prípade nebola preukázaná existencia skutočností, ktoré by boli podkladom pre hodnotiaci úsudok, a preto je súd názoru, že kritika navrhovateľa nebola oprávnená, bola prehnaná s cieľom navrhovateľa uraziť.

Argument odporcu, že prirovnanie k zručnému zlodejovi bolo odôvodnené tým, že navrhovateľ chcel zasiahnuť do legislatívneho procesu neobstojí, pretože v konaní bolo preukázané, že v čase uverejnenia predmetných sporného článku a titulnej strany nebol podaný žiaden návrh zákona, žiadne uznesenie vlády týkajúce zmien zákona o sociálnom poistení, a preto je súd názoru, že kritika navrhovateľa v súvislosti s touto reformou bola v uverejnenej forme neprimeraná a nemala žiaden skutkový základ. Je nesporné, že medzi navrhovateľom a predstaviteľmi DSS sa uskutočnilo stretnutie, o ktorom informovala na tlačovej konferencii koalícia v zložení predstaviteľov koaličných strán . Na uvedenej tlačovej konferencii však nebolo zverejnené, že na základe tohto stretnutia došlo ku konkrétnym návrhom , ktoré by mali za následok ďalšie zmeny zákona o sociálnom poistení. Uvedené potvrdil aj vo výpovedi svedok O., ktorý k otázke predmetu stretnutia, uviedol, „že nemôže povedať, že predmetom bola zmena zákona o soc. poistení, na stretnutí nebol premiér od začiatku a neboli na ňom odprezentované žiadne konkrétne návrhy , hľadali sa riešenia, avšak k žiadnemu záveru sa neprišlo“. Taktiež uviedol, že konkrétny návrh zákona, v ktorom by vláda menila výšku odvodov, nebol predložený“. Aj z výpovede svedka W., ktorý uviedol, že „ťažko možno nazvať za predmet návrh zmeny oproti už schválenému vládnemu návrhu novely zákona o sociálnom poistení , nemalo to taký priebeh, že niekto vystúpil a povedal že ja navrhujem konkrétne toto a toto a ostatní sa mali vyjadriť...“, bolo preukázané, že predmetom stretnutia nemala byť zmena zákona o sociálnom poistení .Taktiež nebolo preukázané, že iniciatívu k tomuto stretnutie dal navrhovateľ, nakoľko z prepisu tlačovej konferencie bolo preukázané, že iniciátorom tohto stretnutia bol svedok E., čo bolo preukázané aj jeho výpoveďou a výpoveďami svedkov.

Súd neakceptoval argument právneho zástupcu odporcu, že sa jedná o hodnotiace úsudky , ktoré majú dostatočný skutkový základ , ktorý vyplýva z článkov, aj z článku šéfredaktora, všetky články treba chápať v kontexte týždenníka, v ktorom boli uverejnené. Komentár „T.“ obsahuje podtitulok, „Znižovanie odvodov do druhého piliera opäť na stole“. Označeniu „zručný zlodej“ predchádza veta : „Pritom DSS

nepotrebujú nič iné, len neustále dôrazne upozorňovať , že sa premiér chystá klientov okradnúť“. Uvedený komentár odkazuje na stranu XX toho istého vydania , v ktorom ten istý autor uviedol o.i., že: “ Možnosť prechodného zníženia znie ako možná alternatíva.“ Komentár mal byť reakciou nielen na zmenu sadzieb odvodov, ale na všetky zmeny ako sprísnenie regulácie investovania pre dôchodkové fondy, zavedenie minimálnych výnosov, presun časti obyvateľstva iba do druhého piliera, avšak z jeho obsahu , aj z obsahu naň nadväzujúceho článku na strane XX bolo preukázané, že ich predmetom je zníženie odvodov do II. piliera, ktoré ten istý autor vyhodnotil v závere článku na strane XX ako možnú alternatívu, z čoho vyplýva záver absencie skutkového základu v článkov pre označenie navrhovateľa za zručného zlodeja.

Čo sa týka titulnej strany vydania č . XX z XX.X.XXXX. , na ktorej odporca uverejnil fotografiu navrhovateľa s textom „X.“ , túto súd posudzoval nie oddelene , ale v kontexte s podtitulom „ G. dáva na výber len zlé možnosti na zmenu penzií“ ako aj s celým článkom, na ktorý titulná strana odkazuje. Z výpovede svedka O. mal súd preukázané, že motívom tejto titulnej strany bolo upozorniť na závažnosť dosahov návrhov premiéra a vládnej koalície, ktoré hovorili v súvislosti so zmenou dôchodkového systému. Motívom bolo aj to, že v tom čase to bolo vyhrotené, premiér označoval DSS za nebankové spoločnosti a čiastočne tá titulná strana bola aj snaha vyvážiť diskusiu a upozorniť na to, že dôchodkový systém je príliš vážna téma, aby sa o ňom diskutovalo, debatovalo, predkladali návrhy a v tomto prípade bol verejný záujem na ich strane. Malo to vyvážiť spôsob komunikácie navrhovateľa , pretože navrhovateľ opakovane osočoval DSS a hovoril

nepravdivo o fungovaní druhého dôchodkového piliera . Titulná strana avizuje obsah vydania daného týždenníka , a teda mala by obsahovať základnú informáciu, vystihnúť podstatu, ktorú sa čitatelia dozvedia z obsahu predmetného článku. Súd preto nemôže akceptovať ako jeden z motívov označenia navrhovateľa za zlodeja budúcich dôchodkov vyváženie spôsobu komunikácie navrhovateľa. Hodnotenie spôsobu komunikácie navrhovateľa nie je predmetom článku, titulná strana svojim podtitulom zdôrazňuje, že predmetom článku sú zmeny penzií, ktoré dáva na výber navrhovateľ. V tejto súvislosti súd prisvedčil tvrdeniu navrhovateľa, že v predmetnom článku nie sú analyzované oficiálne návrhy vlády na zmenu penzií , ktoré podľa názoru súdu nemôžu byť skutkovým podkladom pre označenie navrhovateľa ako zlodeja budúcich dôchodkov. Autor v uvedenom čísle iba čiastočne analyzuje novelu zákona o sociálnom poistení , ktorá bola v tom čase v 1. čítaní v NR SR a týkala sa otvorenia druhého piliera, avšak z jeho analýzy nie je možné zistiť, na základe čoho hodnotí navrhovateľa za zlodeja budúcich dôchodkov . Na základe toho súd dospel k záveru, že titulná strana s označením „X.“ je neprimeraná a mala za cieľ iba uraziť navrhovateľa.

Fyzická osoba, po zistení zásahu do jej práva na ochranu osobnosti, sa môže predovšetkým domáhať podľa § 13 ods. 1 Obč. zák. odstránenia následkov zásahov a tohto, aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo dostačujúce primerané zadosťučinenie, najmä preto že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy. Výška náhrady nemajetkovej ujmy sa určí súdom s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Priznanie zadosťučinenia v peniazoch súdom v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok, t.j. ak a) morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúcim a b) neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Pre určenie výšky primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka taxatívne stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať ex offo. Sú to: a) závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a b) okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo. Pritom závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä so zreteľom na jej intenzitu, rozsah a na jej ohlas, ako aj na dĺžku jej trvania.

Skutočnosť, že ustanovenie § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka ukladá súdu výslovne prihliadať aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, vedie k záveru, že sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie konečnej výšky zadosťučinenia v peniazoch. Povinnosť prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, je stanovená zámerne veľmi všeobecne, ako vo vzťahu k postihnutej fyzickej osobe, tak aj vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil. Deje sa tak s cieľom, aby pri určovaní konečnej výšky peňažného zadosťučinenia bolo možné v rámci sudcovskej úvahy a v súlade s princípom spravodlivosti prihliadnuť k rozmanitým momentom, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, a tak bola naplnená požiadavka zabezpečujúca účinné primerané zadosťučinenie za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na

neprípustné obohacovanie. Pritom z hľadiska ustanovenia § 13 ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka je právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom, v značnej miere znižujúcim dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti.

Navrhovateľ si uplatnil aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to vo výške 3 mil. Sk. V tejto súvislosti sa súd zaoberal otázkou závažnosti zásahu. Značné zníženie dôstojnosti a zásahu do cti navrhovateľa odôvodňujúce priznanie i náhrady nemajetkovej ujmy, je spôsobené i tým, že v prípade odporcu, išlo o intenzívny zásah, nakoľko sa jednalo opakujúce sa zásahy, pričom v prípade zverejnenia titulnej strany bol zásah intenzívnejší, nakoľko bola zverejnená na internetovej stránke odporcu. Z hľadiska formy zásahu ide o týždenník s celoslovenskou pôsobnosťou a ako printové médium je jedným z najdostupnejším zdrojom informácií širokej verejnosti. Vzhľadom na tieto okolnosti , ako aj okolnosť, kedy došlo k zásahu do práva na ochranu osobnosti, je súd názoru, že samotné ospravedlnenie nie je postačujúce, a preto priznal navrhovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 8000 eur. Súd nepriznal náhradu nemajetkovej ujmy v celom rozsahu nakoľko neoprávnenými zásahmi odporcu nedošlo k ovplyvneniu profesného zaradenia a postavenia navrhovateľa v spoločnosti, navrhovateľa naďalej vykonával funkciu premiéra a nebola preukázané strata dôvery verejnosti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP tak, že navrhovateľovi priznal ich náhradu v plnej výške, nakoľko rozhodnutie o výške nemajetkovej ujmy závisí od úvahy súdu.

Trovy navrhovateľa pozostávajú zo súdneho poplatku zaplateného za návrh vo výške 3053,84 eura a odmeny právnej zástupkyne navrhovateľa vo výške 9124,22 eura.

Súd priznal odmenu právnej zástupkyni podľa § 10 ods. 1,§13 ods. 4 ,§ 14 ods.1 písm. a), c) , d), § 14 ods. 4, §16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov za:

- 2 úkony právnej pomoci v roku 2007 á 21.392.- Sk - prevzatie a príprava , podanie návrhu na súd .....42784.- Sk

- 5 úkonov právnej pomoci v roku 2008 á 21.580.- Sk - účasť na pojednávaní dňa 8.2.2008, 4.6.2008, písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej dňa 8.2.2008, 13.3.2008,12.6.2008 .....107.900.-Sk

- 2 úkony právnej pomoci v roku 2009 á 726,09 eura - účasť na pojednávaní dňa 27.2.2009, zmena návrhu zo dňa 27.3.2009.....1452,18 eura

- 3 úkony právnej pomoci á 864,05 eura s DPH - účasť na pojednávaní 3.4.2009 ,29.4.2009, písomné podanie týkajúce sa veci samej - záverečná reč.....2592,15 eura

- režijný paušál - 2x178.- Sk, 5x 190.- Sk, 5x 6,95 eura.....78,10 eura

Súd nepriznal odmenu právnej zástupkyni navrhovateľa vyčíslenú za vyjadrenie podané dňa 22.9.2008, nakoľko svojim obsahom totožné s podaním zo dňa 12.6.2008 a za písomné podanie pre odporcu - návrh dohody o mimosúdnom urovnaní veci, ktoré súd nepovažuje za účelné.

Trovy konania celkom 12.178,06 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajskom súde v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O. s. p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha / § 205 ods. 1 O. s. p. /.

Ak povinný dobrovoľne nesplní , čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia / § 251 ods. 1 O. s. p. /.